

Bryssel den 18 november 2024
(OR. en)

15338/24
PV CONS 55
ECOFIN 1262

UTKAST TILL PROTOKOLL
EUROPEISKA UNIONENS RÅD
(ekonomiska och finansiella frågor)
5 november 2024

1. Godkännande av dagordningen

Rådet godkände dagordningen i dokument 14792/24.

2. Godkännande av A-punkterna

a) Icke lagstiftande verksamhet

14794/24

Rådet antog alla A-punkter i dokumentet ovan, inbegripet alla språkliga COR- och REV-dokument som hade lagts fram för antagande. Uttalanden till dessa punkter återfinns i addendumet.

b) Lagstiftning (offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

14793/24

Ekonomiska och finansiella frågor

1. Förordningen om europeisk statistik

Antagande av lagstiftningsakten

14180/24 + ADD 1
PE-CONS 65/24
STATIS

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (rättslig grund: artikel 338.1 i EUF-fördraget). Ett uttalande till denna punkt återfinns i bilagan.

2. Direktivet om återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag

Antagande av lagstiftningsakten

14179/24
PE-CONS 6/24
EF

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (rättslig grund: artikel 114 i EUF-fördraget).

3. Direktivet om ändring av Solvens II-direktivet

Antagande av lagstiftningsakten

14177/24
PE-CONS 5/24
EF

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (rättslig grund: artiklarna 53.1, 62 och 114 i EUF-fördraget).

4. **Rådets ståndpunkt om förslag till ändringsbudget nr 5/2024: justeringar av betalningsbemyndiganden, uppdatering av inkomster och andra tekniska uppdateringar** 14475/24 + ADD 1
14476/24
14348/24
Antagande FIN
Godkännande av en skrivelse

Rådet antog sin ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 5/2024 (rättslig grund: artikel 314 i EUF-fördraget och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen).

Rättsliga och inrikes frågor

5. **Förordningen om överföring av straffrättsliga förfaranden** 14482/24 + ADD 1
Antagande av lagstiftningsakten PE-CONS 72/24
COPEN

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Tjeckien och Slovakien avstod från att rösta (rättslig grund: artikel 82.1 andra stycket b och d i EUF-fördraget). I enlighet med de relevanta protokoll som är fogade till fördragen deltog Danmark inte i omröstningen. Ett uttalande till denna punkt återfinns i bilagan.

Miljö

6. **Förordningen om införandet av nya moduler för miljöräkenskaper** 14486/2/24 REV 2
Antagande av lagstiftningsakten PE-CONS 31/24
ENV

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Tjeckien, Tyskland och Portugal avstod från att rösta (rättslig grund: artikel 338.1 i EUF-fördraget).

7. **Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning)** 14488/1/24 REV 1
Antagande av lagstiftningsakten + ADD 1 REV 4
PE-CONS 85/24
ENV

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Ungern och Polen röstade emot och Estland avstod från att rösta (rättslig grund: artikel 192.1 i EUF-fördraget). Uttalanden till denna punkt återfinns i bilagan.

Inre marknaden och industri

8. **Förordningen om byggprodukter** 14247/1/24 REV 1
Antagande av lagstiftningsakten + ADD 1 REV 1
PE-CONS 12/24
MI

Rådet godkände Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen, och förslaget till akt antogs i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, varvid Bulgarien avstod från att rösta (rättslig grund: artikel 114 i EUF-fördraget). Uttalanden till denna punkt återfinns i bilagan.

Lagstiftningsöverläggningar

(Offentlig överläggning i enlighet med artikel 16.8 i fördraget om Europeiska unionen)

3. **Övriga frågor**
Aktuella lagstiftningsförslag om finansiella tjänster 14590/24
Information från ordförandeskapet

Rådet noterade informationen från ordförandeskapet om det pågående arbetet med lagstiftningsförslagen om finansiella tjänster.

4. **EU:s paket om mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern** [S][C] 14964/24 + ADD 1
14961/24
14962/24
- a) Direktivet vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern
Allmän riktlinje
- b) Förordningen vad gäller de arrangemang för administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet som krävs för den digitala tidsåldern
(Rättslig grund: artikel 113 i EUF-fördraget)
Politisk överenskommelse

Rådet enades om en allmän riktlinje om direktivet vad gäller mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern, och en politisk överenskommelse om förordningen vad gäller de arrangemang för administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet som krävs för den digitala tidsåldern

Icke lagstiftande verksamhet

5. **EU:s paket om mervärdesskatteregler för den digitala tidsåldern: genomförandeförordningen vad gäller informationskrav för vissa mervärdesskatteordningar (Rättslig grund: direktiv 2006/112/EG)** [P][C] 14963/24
Politisk överenskommelse
- Rådet nådde en politisk överenskommelse om genomförandeförordningen vad gäller informationskrav för vissa mervärdesskatteordningar.
6. Den ekonomiska återhämtningen i Europa
- a) Genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens
Lägesrapport
- b) Rådets genomförandebeslut inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens
(Rättslig grund: artikel 20 i förordning (EU) 2021/241)
Antagande [C] 13789/24
+ ADD 1 REV 1
14663/24
+ ADD 1 REV 2
7. Ekonomiska och finansiella konsekvenser av Rysslands angrepp mot Ukraina
Diskussion
8. Europeiska finanspolitiska nämndens årsrapport
Diskussion 14130/24
9. Slutsatser om EU-statistik
Godkännande 13790/1/24 REV 1
14716/24
10. Uppföljning av G20-mötet med finansministrar och centralbankschefer den 23–24 oktober 2024
Information från ordförandeskapet och kommissionen
Diskussion

11. Övriga frågor

-
- I** Första behandlingen
 - P** Offentlig överläggning
 - S** Särskilt lagstiftningsförfarande
 - C** Punkt baserad på ett förslag från kommissionen
-

Uttalanden till A-punkterna om lagstiftande verksamhet i dok. 14793/24

Till A-punkt 1: **Förordningen om europeisk statistik**
Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDE FRÅN LITAUEN

”Som en uppföljning av vår tidigare framförda ståndpunkt vill vi lägga fram en enda kommentar om strykningen av artikel 17b.5. Litauen vidhåller att detta särskilda segment bör utelämnas, i enlighet med vad som tidigare har framförts genom formella samråd. Med fullt stöd från Litauens nationella parlament (Seimas) anser vi att uppgifter av privat karaktär, liksom uppgifter från olika källor, som uttryckligen erhållits för officiell statistik, helst bör göras tillgängliga för den nationella statistikbyrån utan uppställande av omotiverade villkor och utan begäran om ersättning för kostnader som innehavarna av sådana privata uppgifter ådragit sig.”.

Till A-punkt 4: **Rådets ståndpunkt om förslag till ändringsbudget nr 5/2024: justeringar av betalningsbemyndiganden, uppdatering av inkomster och andra tekniska uppdateringar**
Antagande
Godkännande av en skrivelse

GEMENSAMT UTTALANDE FRÅN ÖSTERRIKE, TJECKIEN, TYSKLAND, DANMARK, ESTLAND, FINLAND, FRANKRIKE, IRLAND, NEDERLÄNDERNA, POLEN OCH SVERIGE

”Österrike, Tjeckien, Tyskland, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Irland, Nederländerna, Polen och Sverige noterar att administrativa utgifter bör finansieras inom ramen för de regelbundna utgifterna under rubrik 7 utan användning av särskilda instrument. Vi välkomnar att nio institutioner kunde täcka de ytterligare behoven av löneutgifter genom omfördelningar i förslaget till ändringsbudget nr 5/2024. Samtidigt beklagar vi att Regionkommittén, som enda institution, inte finansierade de ytterligare behoven genom omfördelningar.”.

Till A-punkt 5: **Förordningen om överföring av straffrättsliga förfaranden**
Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDE FRÅN TJECKIEN

”Republiken Tjeckien har betraktat förslaget till förordning om överföring av straffrättsliga förfaranden som en möjlighet att förenkla, förbättra och harmonisera förfarandet för överföring av straffrättsliga förfaranden mellan medlemsstaterna. Därför har landet sedan allra första början mycket aktivt deltagit i förhandlingarna.

Republiken Tjeckien uppskattar i mycket hög grad att ordförandeskapen har beaktat många av landets synpunkter och även tagit hänsyn till många av de förslag som det lagt fram under förhandlingsprocessen.

Republiken Tjeckien anser det vara särskilt positivt att förordningen

- skapar en enhetlig ram för överföring av straffrättsliga förfaranden,
- gör det möjligt att överföra straffrättsliga förfaranden även mot en okänd gärningsperson,
- upprätthåller systemet med ansökningar,
- gör det möjligt att i vissa fall avslå en ansökan om överföring av ett straffrättsligt förfarande,
- är begränsad till enbart överföring av straffrättsliga förfaranden,
- fastställer ett enhetligt formulär för ansökan om överföring av straffrättsligt förfarande och tidsfrister för de enskilda leden i överföringsförfarandet.

Sedan förhandlingarna om utkastet till förordning inleddes har Republiken Tjeckien motsatt sig att det för misstänkta/tilltalade/brottsoffer införs ett rättsmedel mot beslut om överföring av straffrättsliga förfaranden. Tyvärr har de argument som vi fortlöpande framfört inte beaktats under förhandlingarna, och denna skyldighet kvarstår därför i förordningen. Vi uppfattar detta som något i grunden negativt.

- Om det genom överföring av ett straffrättsligt förfaranden inkräktas på sådana rättigheter och friheter för misstänkta/tilltalade personer som garanteras i EU-lagstiftningen, måste de av de misstänkta/tilltalade personernas rättigheter som kan påverkas av överföringen av det straffrättsliga förfarandet tydligt identifieras. Någon rätt att bli åtalad eller inte bli åtalad i en viss EU-medlemsstat finns dock inte. Ett centralt inslag i överföringen av förfaranden och den viktigaste frågan i samband med detta är principen om god rättskipning och effektiv verkställighet. De misstänkta/tilltalade personerna kan knappast förväntas instämma i denna princip. De har ofta helt andra intressen.
- Brottsoffers rättigheter kränks inte heller genom överföring av straffrättsliga förfaranden. I de EU-medlemsstater som är bundna av direktivet om brottsoffers rättigheter respekteras normer för skydd av brottsoffers rättigheter i straffrättsliga förfaranden. I vissa medlemsstater kan det vara ”mindre bekvämt” att utöva ett brottsoffers rättigheter, men detta bör inte vara ett skäl att hindra eller försvåra överföring av straffrättsliga förfaranden.
- Rätten till rättsmedel (*samma sak gäller skyldigheten att i förväg samråda och inhämta ett yttrande om överföringen av ett straffrättsligt förfarande, även om denna med den nuvarande lydelsen är delvis begränsad*) föreskrivs inte i någon av de normativa bestämmelserna i förordning (EU) 2017/1939 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

Överföring av straffrättsliga förfaranden regleras inte i den förordningen eftersom Europeiska åklagarmyndigheten inte utövar sin egen behörighet utan den straffrättsliga behörigheten hos de EU-medlemsstater som är bundna av förordning (EU) 2017/1939, men denna förordning innehåller bestämmelser om överföring av ett brottmål från en medlemsstats jurisdiktion till en annan. Vi skapar därmed en miljö där misstänkta/tilltalade personer i vissa typer av straffrättsliga förfaranden kommer att gynnas framför andra.

- Det är ganska paradoxalt att det i förordningen nu skapas en rätt till rättsmedel men att den i praktiken också begränsas för de personer som under vissa omständigheter inte kommer att delges beslut om övertagande av straffrättsliga förfaranden. Bedömningen av dessa förhållanden är helt omöjlig att se över och är beroende av den skönsrättsliga bedömning som görs av den anmodade statens rättsliga myndighet. Vi betraktar inte denna faktiska begränsning av tillgången till ett rättsmedel, som ur konstitutionell synvinkel kan vara potentiellt problematisk, som en pragmatisk lösning.

Överföring av straffrättsliga förfaranden mellan medlemsstaterna är det sista området inom internationellt straffrättsligt samarbete som inte reglerats på ett enhetligt sätt mellan EU:s medlemsstater. För att i enlighet med den ursprungliga avsikten skapa en modern, ändamålsenlig, enkel och tydlig förordning som är lätt att tillämpa för rättstillämparna, vore det lämpligt att ägna ännu mer tid åt att diskutera den i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete.

Trots ovanstående ser och uppskattar Republiken Tjeckien de ansträngningar som ordförandeskapen under förhandlingarna om utkastet till förordning gjort för att nå fram till den kompromisstext som nu lagts fram.”.

Till A-punkt 7: Direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning)
Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDE FRÅN BULGARIEN

”Republiken Bulgarien uttrycker oro över de betydande utmaningar som genomförandet av det omarbetade direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse innebär till följd av de strängare kraven på kvaliteten på renat vatten och de utökade övervakningsskyldigheterna. Vi anser att det är nödvändigt att säkerställa medlemsstaternas flexibilitet vid genomförandet av direktivet och samtidigt tillhandahålla tillräckligt med mekanismer för stöd, som ska underlätta dess tillämpning, för att minska den ekonomiska bördan för medlemsstaterna och för att skydda befolkningen mot att priserna på tjänsterna stiger.

I den överenskomna texten tas i hög grad hänsyn till de preliminära bedömningarna av landets möjligheter att uppfylla de nya ambitiösa kraven, men vi understryker att genomförandet fortsätter att kräva enorma investeringar och kapacitet för utvecklingen av avloppsledningssystemet, moderniseringen av avloppsreningsverken, kontrollen av individuella och andra lämpliga system och en korrekt förvaltning. Trots de förlängda tidsfristerna och vissa andra förändringar är vi fortfarande oroade över de ekonomiska resurser och den tid som krävs för att realisera de berörda projekten i Bulgarien med tanke på prisökningarna på alla områden, som kräver en uppdatering av de beräknade kostnaderna och tidsfristerna.

Trots dessa farhågor inser Bulgarien behovet av att skydda miljön och erkänner rättsaktens bidrag i detta avseende. Samtidigt understryker Bulgarien att det behövs en rättvis balans mellan säkerställandet av en ren miljö och rätten till lika tillgång till hälso- och sjukvård, som hänger samman med patienternas förväntningar om säkra, högkvalitativa och effektiva läkemedel till överkomliga priser i EU. Vi räknar med att kommissionen kommer att arbeta för att säkerställa nödvändigt stöd till medlemsstaterna och understryker behovet av att betydande EU-medel tillhandahålls för att uppfylla de höga nya kraven.

Bestämmelserna om utökat producentansvar kan ha en negativ inverkan på EU:s globala konkurrenskraft och dess attraktionskraft som en gynnsam miljö för produktion. Andra potentiella negativa effekter är att tillgången på läkemedel begränsas och att kostnaderna för och priserna på dem avsevärt ökar, vilket är ett särskilt allvarligt problem för små och medelstora stater som Bulgarien. I detta sammanhang framför vi återigen de farhågor som uttrycktes under förhandlingsprocessen om att dessa bestämmelser kan komma att påverka tillgången till och priserna på läkemedel för de bulgariska patienterna. Som producent av generiska produkter uttrycker Bulgarien oro över den negativa inverkan som detta kan få även på den bulgariska industrins konkurrenskraft.

Antagandet av rättsakten och slutförandet av förhandlingarna i ärendet leder inte till att dessa farhågor för Bulgarien bortfaller. Vi vidhåller den allvarliga oro som flera gånger uttryckts i förhandlingarna om bestämmelserna om utökat producentansvar. Det finns ett orsakssamband mellan de lagstadgade krav som införs genom direktivet och de förutsebara negativa konsekvenserna för industri, konsumenter och patienter. De potentiella höjningarna av priserna på slutprodukten, i linje med de ytterligare ekonomiska bördor som införts, kommer oundvikligen att kalkyleras in i produktens pris för slutkonsumenten, vilket i sin tur kommer att inverka negativt på tillgängligheten och tillfredsställelsen med behandlingen. Vi anser att man måste sträva efter mekanismer för att ta itu med antimikrobiell resistens, men detta får inte ske genom ett tillbakadragande av producenter och läkemedel eller genom en höjning av priserna.

Bulgarien insisterar på att hänsyn tas till den ekonomiska genomförbarheten och de administrativa bördor som tillkommer för läkemedelsproducenterna. Med tanke på de nya uppgifterna om det verkliga värdet av de investeringar som behövs och den förväntade effekten insisterar vi på en objektiv bedömning från Europeiska kommissionens sida av genomförandet av rättsakten, däribland den faktiska ekonomiska bördan som tillkommer för producenter och medlemsstater. Om vissa berörda parter oro om avsevärt underskattade kostnader i konsekvensbedömningen besannas, insisterar Bulgarien på att Europeiska kommissionen i god tid vidtar korrigerande åtgärder, däribland en betydande förlängning av övergångsperioderna för genomförandet. Detta är särskilt nödvändigt när det gäller produktionen av antibiotika och andra generiska läkemedel, som kan dras tillbaka från marknaden eller bli avsevärt dyrare. De förväntade skadorna för den europeiska industrin, konsumenterna och patienterna kräver en snabb översyn och uppdatering av direktivet.

Bulgarien insisterar på att effekterna av genomförandet på tillgången till läkemedel övervakas och att snabba åtgärder vidtas i händelse av negativa konsekvenser om än bara i en medlemsstat.

Dessutom uttrycker vi oro över att de skyldigheter som införts genom bestämmelsen om utökat producentansvar inte står i proportion till kosmetikasektorns bidrag till utsläppen av mikroföroreningar. Redan 2023 infördes begränsningar för användningen av mikropartiklar av syntetiska polymerer i kosmetiska produkter med sekundärlagstiftning i linje med Reach-förordningen. Industrin arbetar för att ersätta dem med nedbrytbara alternativ, vilket kommer att minska föroreningarna.

Många av de berörda kosmetiska produkterna produceras av små och medelstora företag, för vilka ett utökat producentansvar kommer att utgöra en betydande ekonomisk och administrativ börda, bland annat när det gäller att visa att undantagskraven är uppfyllda.

Med detta i åtanke anser vi att det föreligger motstridigheter i förhållande till EU:s principer om förenkling och onödiga bördor.”.

UTTALANDE FRÅN TJECKIEN

”Tjeckien stöder det reviderade direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Vi anser att det är ett ambitiöst förslag som kommer att göra det möjligt att stärka skyddet av människors hälsa och miljön, särskilt mot nya föroreningskällor.

Rent generellt stöder Tjeckien tillämpningen av principen att förorenaren betalar och mekanismen för utökat producentansvar för finansiering av system för kvartär rening i syfte att minska förekomsten och utsläppen av mikroföroreningar i vattenmiljöer.

Tjeckien delar dock andra medlemsstaters farhågor när det gäller tillämpningen av systemen för utökat producentansvar på humanläkemedel och dess inverkan på dessa produkters priser och tillgänglighet. Vi är oroade över att det inte gjorts en full bedömning av dessa effekter under konsekvensbedömningen, särskilt med tanke på de rådande bristerna på läkemedel i de flesta av medlemsstaterna. Vi är också oroade över den negativa inverkan det kan ha på tillgången till läkemedel på EU:s förteckning över kritiska läkemedel.

Tjeckien efterlyser därför en noggrann och fortlöpande utvärdering av effekterna av det utökade producentansvaret på följande aspekter:

- Den ekonomiska bördan för hälso- och sjukvårdssystemens budgetar och för patienterna.
- Tillgång till och val av behandling.
- Bieffekter på EU:s strategiska oberoende och globala konkurrenskraft.
- Bieffekter på läkemedelsindustrin, bland annat på omlokalisering av tillverkning.
- Skapande av ytterligare hinder för marknadstillträde.
- Ojämliga villkor för utökat producentansvar mellan medlemsstaterna.

Om det skulle visa sig att ett av de ovannämnda områdena påverkas oproportionerligt negativt av införandet av systemet för utökat producentansvar, uppmanar vi kommissionen att söka åtgärder för att begränsa dessa effekter, inbegripet en eventuell översyn av relevanta bestämmelser i direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Vi uppmanar också kommissionen att beakta dessa aspekter vid utarbetandet av relevanta genomförandeakter och delegerade akter.”

UTTALANDE FRÅN TYSKLAND

”Tyskland stöder det reviderade direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse som en viktig åtgärd för att förbättra skyddet av vattenmiljön, bidra till att minska skadliga kemikalier i miljön och bidra till klimatåtgärder. Tyskland röstar därför för antagandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.

Samtidigt är det viktigt att ge förorenarna incitament att investera i utvecklingen av miljövänligare produkter, i linje med det sektorsspecifika utökade producentansvaret. Det är fortfarande oklart i vilken utsträckning dessa incitament kan vara effektiva, särskilt när det gäller generiska läkemedel. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt effekterna av de ökade kostnaderna till följd av utökat producentansvar, särskilt vad gäller generiska läkemedel, som spelar en viktig roll i Tyskland där de har en förskrivningsandel på över 80 procent, och med tanke på de ytterligare bördor för försäkringskassan som detta kan leda till. Patientvården och tillgången till högkvalitativa läkemedel till rimliga priser är helt avgörande.

Oberoende av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ökar dessutom försörjningsbristen och beroendet av produktion i tredjeländer. Mot denna bakgrund förväntar sig förbundsregeringen att Europeiska kommissionen vidtar skyndsamma åtgärder för att säkerställa patientvården i händelse av eventuella negativa konsekvenser, i synnerhet flaskhalsar i försörjningen och tillbakadragande från marknaden av försörjningskritiska läkemedel samt relevanta ytterligare bördor på försäkringskassan till följd av direktivet. Detta kräver nära samordning mellan medlemsstaterna, något som bör stödjas och samordnas av Europeiska kommissionen.

Läkemedelsindustrin har stor betydelse i Tyskland och vi förordar tidig utvärdering av vad ett utökat producentansvar innebär, bland annat för att slå vakt om viktiga investeringar, innovationer och produktion i EU. I detta sammanhang är det också önskvärt med en tidig översyn av inkluderingen av andra sektorer i det utökade producentansvaret. Det är vidare nödvändigt att genomföra utökat producentansvar på ett enhetligt sätt i hela Europa för att säkerställa en väl fungerande inre marknad. Tyskland anser att detta inbegriper en samlad förteckning över ämnen och deras skadlighet samt ett harmoniserat fastställande av bidrag för att undvika en snedvridning av marknaden.”.

UTTALANDE FRÅN ESTLAND

”Vi hyser allvarlig oro när det gäller artikel 9 om tillämpning av utökat producentansvar på läkemedel. Utökat producentansvar kan vara en användbar finansieringskälla för att täcka kostnaderna för rening av avloppsvatten från mikroföroreningar (kvartär rening), men det bör inte vara en obligatorisk eller enda lösning för medlemsstaterna. När medlemsstaterna tillämpar utökat producentansvar bör de kunna beakta sina särskilda nationella förhållanden i fråga om teknisk genomförbarhet och ekonomisk genomförbarhet för inrättandet av utökat producentansvar samt vidare socioekonomiska konsekvenser, särskilt tillgången till och överkomligheten för väsentliga och kritiska läkemedel. Med tanke på dessa aspekter bör medlemsstaterna i större utsträckning kunna besluta om användning av alternativa eller ytterligare finansieringskällor för att täcka kostnaderna för kvartär rening och, när det är motiverat, kunna undanta vissa produktkategorier från utökat producentansvar.

Även om vi instämmer i att principen att förorenaren betalar är ett nödvändigt grundläggande miljöskyddsbegrepp är vi inte övertygade om att den är lämplig för läkemedelssektorn i detta direktiv av följande skäl.

För det första har **det tydliga mervärdet av utökat producentansvar för läkemedel inte bekräftats i genomförbarhetsstudien** (som genomfördes som en del av kommissionens konsekvensbedömning), eftersom effekten av utökat producentansvar på beteendeförändringar skulle vara mycket begränsad. Å ena sidan är det osannolikt att utökat producentansvar kommer att ge betydande incitament till ersättning av aktiva farmaceutiska ingredienser på kort till medellång sikt, med tanke på deras specifika innovationscykler. Å andra sidan har patienterna inte möjlighet att minska sin konsumtion av ett medicinskt indikerat läkemedel eller byta till ett annat läkemedel.

I detta avseende **beaktas inte etiska aspekter tillräckligt**, eftersom patienterna kommer att bära ytterligare kostnader, vilket kommer att innebära en oproportionerlig och orättvis börda för befolkningsgrupper i en utsatt situation på grund av deras hälsotillstånd.

För det andra noterar vi med oro att den valda metoden i systemet med utökat producentansvar kommer att leda till **skillnader i behandling mellan olika medlemsstater**. Ytterligare hinder för marknadstillträde och prisökningar för vissa läkemedel skulle avsevärt kunna försämra tillgången till och valet av behandling, särskilt när det gäller små marknader, som av ekonomiska skäl ofta redan berörs av tillbakadraganden från marknaden. Dessutom kommer kostnaderna i medlemsstater utan en betydande lokal läkemedelsproduktion snarare att överföras från tillverkaren till andra aktörer i senare led.

Detta kommer inte att tjäna det ursprungliga syftet med producentansvar, eftersom kostnaderna för utökat producentansvar under dessa omständigheter med stor sannolikhet kommer att överföras till hälso- och sjukvårdsbudgeten och öka patienternas egenavgifter. Införandet av ett obligatoriskt utökat producentansvar kommer alltså att få **negativa socioekonomiska konsekvenser, men också inkräkta på medlemsstaternas behörighet** att finansiera hälso- och sjukvård. Dessutom tas det inte tillräcklig hänsyn till **ekonomisk genomförbarhet och administrativ börda**, särskilt om antalet ”producenter” är relativt lågt. I mindre medlemsstater med en lägre läkemedelsförbrukning kommer införandet av utökat producentansvar att leda till en orimlig ekonomisk börda för ett fåtal aktörer på marknaden. Att tillåta att upp till 20 % av kostnaderna för kvartär rening täcks genom nationell finansiering är kanske inte tillräckligt för att förhindra negativa effekter på tillgången till och överkomligheten för kritiska läkemedel.

För det tredje noterar vi att det fortfarande är otydligt **vem som omfattas av det utvidgade producentansvaret** när det gäller försörjningskedjan för läkemedel, vilken omfattar många aktörer som tillhandahåller produkten på marknaden. På grund av parallellhandel kan detta följaktligen leda till **dubbelbeskattning**.

Av dessa skäl kan Estland inte stödja Europaparlamentets och rådets direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och avstår från att rösta.”.

UTTALANDE FRÅN GREKLAND

”Republiken Grekland välkomnar Europeiska kommissionens initiativ att revidera direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och stöder dess omarbetning som syftar till integrerad och hållbar vattenförvaltning, minskade föroreningar och ökat skydd av människors hälsa och miljön, i linje med EU:s mål och politik.

Grekland instämmer i miljömålen i kompromisstexten till förslaget, men vi uttrycker vår oro över de nya, ambitiösa kraven. Utvidgningen av tillämpningsområdet i kombination med de nya skyldigheterna är en utmaning eftersom de kommer att skapa betydande investeringskrav, ökade driftskostnader, komplexitet och administrativ börda inom en strikt tidsram. Höjningen av befolkningströskeln förväntas leda till att ett mycket stort antal tätorter i Grekland blir skyldiga att tillämpa direktivet, främst på grund av stora variationer i befolkningen på grund av deras turistiska karaktär. Vi är oroade över överkomligheten och hållbarheten i många framtida fall där de fast bosatta kommer att vara mycket få jämfört med motsvarande befolkning.

Vi har särskilda betänkligheter när det gäller tillämpningen av nya krav såsom energineutralitet och utökat producentansvar. När det gäller utökat producentansvar avser våra farhågor främst komplexiteten och de skillnader i tillämpningen av det som kan förekomma i olika medlemsstater samt de potentiella effekterna på tillgången till och överkomligheten för läkemedel.

För att det nya direktivet ska kunna genomföras fullt ut inom den tidsram som krävs kommer det att behövas avsevärda ekonomiska resurser. Betydande stöd kommer att behövas, både när det gäller EU-finansiering och tekniskt stöd och bistånd i organisatoriska, vetenskapliga och administrativa frågor.

Vi är övertygade om att dessa farhågor vederbörligen kommer att beaktas när det nya direktivet träder i kraft, vilket gör det möjligt för medlemsstaterna att fullt ut och effektivt tillämpa dess bestämmelser. Trots de ovannämnda farhågorna i fråga om tillämpningen, som hänger samman med de ambitiösa kraven och målen i det reviderade direktivet, ser vi den bredare visionen mot ett ökat skydd av människors hälsa, vattenresurser och miljön i allmänhet.”.

UTTALANDE FRÅN SPANIEN

”Spanien delar och stöder Europeiska unionens miljöambitioner och kommer därför att rösta för en översyn av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse eftersom vi betraktar det som en central rättsakt för att förbättra miljön och hälsan.

Införlivandet och genomförandet av texten kommer att bli en enorm utmaning för alla medlemsstater, inte bara på grund av de nya mål som föreslås i direktivet, utan också på grund av de snäva tidsfristerna för att uppnå dem. Därför kommer det att krävas stöd från EU-institutionerna under hela processen.

Vid införandet av den nya kvartära reningen för att ta itu med föroreningar som orsakas av mikroföroreningar, och dess finansiering genom systemet för utökat producentansvar, bör det säkerställas att principen att förorenaren betalar tillämpas på ett rättvist och proportionerligt sätt. Genomförandet av sådan rening bör ske på ett sätt som stärker det primära målet att eliminera föroreningar vid källan och utan att tillgången till och överkomligheten för de produkter som förtecknas i bilaga III till direktivet påverkas vid dess tillämpning.

Spanien uppmanar därför kommissionen att så snart som möjligt utarbeta riktlinjer för att säkerställa ett harmoniserat genomförande i de olika medlemsstaterna, men också att ge de senare en viss frihet att anpassa dessa krav till de nationella regelverken.

De delegerade akter som ska utarbetas för detta ändamål bör åtföljas av en kompletterande konsekvensbedömning för att utvärdera effekterna av systemet för utökat producentansvar och dess effektivitet när det gäller att minska föroreningarna vid källan.”.

UTTALANDE FRÅN FRANKRIKE

”Frankrike stöder det reviderade direktivet om avloppsvatten från tätbebyggelse och betraktar det som en ambitiös text som tar hänsyn till klimatförändringarnas effekter och som kommer att göra det möjligt att stärka skyddet av människors hälsa och miljön, särskilt mot nya föroreningskällor. Frankrike stöder tillämpningen av principen att förorenaren betalar och mekanismen för utökat producentansvar i syfte att finansiera inrättandet av system för kvartär rening för att minska förekomsten och utsläppen av mikroföroreningar i vattenmiljöer. Frankrike bekräftar därför sitt åtagande att uppnå målen i det reviderade direktivet.

Även om det reviderade direktivet kommer att göra det möjligt att skapa incitament för att våra industrier ska investera i utveckling av mer miljövänliga produkter, särskilt när det gäller mikroföroreningar, kommer Frankrike i sitt genomförande dock att vara uppmärksam på vikten av att undvika negativa sidoeffekter för läkemedelsindustrin och kosmetikaindustrin så att inte det primära målet att stärka EU:s strategiska oberoende och globala konkurrenskraft förloras ur sikte. Våra industrier måste kunna upprätthålla sina investeringar och innovationer (särskilt när det gäller produktion av mer ansvarsfulla produkter) i våra territorier. När det gäller läkemedel får genomförandet av direktivet inte skapa risker för ökade brister genom att i en miljö med reglerade priser uppmuntra till utlokalisering.

Slutligen uppmanar Frankrike kommissionen att finkalibrera utarbetandet av den framtida delegerade akten om fastställandet av den förteckning över ämnen som kommer att avgöra vilka som ska bidra inom ramen för det utökade producentansvaret och uppmanar därför kommissionen att inte lägga en alltför stor börda på vissa företag. Frankrike rekommenderar också att man säkerställer ett harmoniserat genomförande mellan de olika medlemsstaterna i syfte att bevara en väl fungerande inre marknad.

Av dessa skäl kommer Frankrike att säkerställa att all nödvändig information görs tillgänglig för kommissionen och rekommenderar att en rikstad kompletterande konsekvensbedömning genomförs inför utarbetandet av den delegerade akten.”.

UTTALANDE FRÅN ITALIEN

”Italien stöder antagandet av det reviderade direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, särskilt dess innovativa delar som kommer att främja åtgärder för att motverka effekterna av klimatförändringarna, såsom återvinning av näringsämnen och material, effektiv energianvändning, återanvändning av renat vatten och slam och förbättrad hantering av dagvattenavrinning från tätbebyggelse.

Italien anser att genomförandet av det nya direktivet kommer att bli mycket utmanande och kräva betydande investeringar. Italien anser därför att det är av väsentlig betydelse att tillräckliga EU-medel finns tillgängliga för att stödja genomförandet av direktivet, särskilt energiomställningen inom sektorn för avloppsvatten, och uppmanar kommissionen att garantera detta.

Italien begär också att arbetet med att uppdatera kommissionens konsekvensbedömning inleds så snart som möjligt i syfte att underlätta en snabb översyn av direktivets bestämmelser om utökat producentansvar och därefter utvidga systemet för utökat producentansvar till andra sektorer än läkemedels- och kosmetikasektorn för att på så sätt säkerställa ett fullständigt genomförande av principen att förorenaren betalar.”.

UTTALANDE FRÅN CYPERN

”Republiken Cypern instämmer i de övergripande miljömålen i direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och stöder därför antagandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning).

Det nuvarande direktivet har dock visat sig vara mycket svårt att genomföra, och Cypern vidhåller därför berättigade farhågor som hänger samman med den ökade administrativa bördan, de betydande ekonomiska kostnaderna och den relativt begränsade tidsramen för Cyperns efterlevnad av de mer ambitiösa kraven i det nya direktivet. Det är relevant att erinra om att Cypern har följande unika egenskaper: avsaknaden av floder och sjöar, att grundvattnet ligger väldigt djupt (i många fall på mer än 100 meters djup) och att den största delen av det renade avloppsvattnet redan används för bevattning i jordbruket. Faktum är att Cyperns förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt bekräftar att i de flesta fall påverkas inga vattenförekomster negativt av utsläpp av avloppsvatten.

De utmaningar som vi står inför i samband med genomförandet av det nuvarande direktivet, trots våra ansträngningar och vårt genuina politiska åtagande, visar hur svårt det kommer att bli att genomföra det nya direktivet, som avsevärt höjt ambitionen. Framför allt har vi hittills inte kunnat uppfylla kraven i det nuvarande direktivet för 28 av totalt 57 tätorter. Förseningarna är kopplade till de enorma ekonomiska kostnaderna, den tunga administrativa bördan, upptäckten av arkeologiska fynd under arbetets gång och behovet av omfattande statlig samordning och samråd med lokala myndigheter. I vårt reviderade nationella genomförandeprogram (NIP-2020), som lämnades in till Europeiska kommissionen den 30 juni 2022, och i det senaste reviderade nationella genomförandeprogrammet (NIP-2022), som lämnades in till Europeiska kommissionen den 30 juni 2024, fastställdes 2030 som slutdatum för full efterlevnad av direktiv 91/271/EEG.

Det nya tröskelvärdet för tätorter på 1 000 pe kommer att göra det mycket svårt för Cypern att finna de resurser som krävs för att bygga ledningsnät och sekundär rening i ytterligare 26 tätorter. Det bör noteras att vi på grund av vårt lands storlek har ett mycket begränsat antal entreprenörer som kan realisera de system som krävs.

Trots de allvarliga svårigheterna med genomförandet stöder Cypern antagandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning) eftersom vi förstår dess betydelse för skyddet av miljön och människors hälsa.

Cypern är övertygat om att dessa farhågor vederbörligen kommer att beaktas när det nya direktivet träder i kraft, bland annat genom säkerställande av tillräcklig EU-finansiering som kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att uppfylla direktivets betydande finansiella krav.”.

UTTALANDE FRÅN LETTLAND

”Lettland stöder direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, som syftar till ett bättre skydd av miljön och människors hälsa. Under förhandlingarna har Lettland upprepade gånger uttryckt sitt stöd för en uppdatering av kraven på insamling och rening av avloppsvatten samt på ökad hållbarhet och effektivitet inom sektorn för hantering av avloppsvatten.

Det bör dock noteras att genomförandet av direktivet är förenat med betydande utmaningar.

Rent generellt anser Lettland att systemet med utökat producentansvar är ett effektivt verktyg för genomförandet av principen att förorenaren betalar. Varken Lettland eller andra länder har dock tidigare infört systemet för utökat producentansvar på avloppsvattenshanteringsområdet eller tillämpat systemet för utökat producentansvar på läkemedel.

Vi delar andra medlemsstaters farhågor när det gäller tillämpningen av systemen för utökat producentansvar på humanläkemedel och den möjliga inverkan på dessa produkters priser och tillgänglighet för den mest sårbara befolkningen. Vi är också oroade över att det inte gjorts en full bedömning av dessa effekter under konsekvensbedömningen och att de rådande bristerna på läkemedel i många medlemsstater inte adekvat beaktats. Vi uppmanar därför kommissionen att fortsätta att utvärdera dessa effekter även efter antagandet och att vid behov agera i enlighet med detta.

Vi anser fortfarande att det kommer att vara mycket svårt att uppnå energineutralitet, särskilt för mindre reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, för vilka inte alla förnybara energikällor tekniskt och ekonomiskt kan utnyttjas.

Slutligen måste vi ha de enorma framtida kostnader i åtanke som krävs för att säkerställa att infrastrukturen för hantering av avloppsvatten uppfyller kraven i detta direktiv. Genomförandet kommer att kräva betydande investeringar under de närmaste 15–20 åren, motsvarande minst flera miljarder euro i Lettland.

Dessa kostnader kan inte helt och hållet bäras enbart av användarna av avloppshanteringstjänster. Vi kommer att fortsätta att betona behovet av att säkerställa lämpliga finansiella resurser, bland annat från nästa fleråriga budgetram.”.

UTTALANDE FRÅN LITAUEN

”Litauen stöder omarbetningen av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, som ligger i linje med EU:s mål för miljöskydd och vattenkvalitet. Litauen stöder direktivets fokus på att förbättra infrastrukturen för rening av avloppsvatten och minska föroreningarna, som båda är avgörande för att skydda våra vattenresurser.

Litauen anser dock att den nuvarande ambitionsnivån, särskilt när det gäller tidsplanerna för genomförandet och resurstilldelningen, är alltför hög. Detta innebär betydande utmaningar, särskilt för medlemsstater med skillnader i infrastruktur och varierande ekonomisk kapacitet. Litauen måste erkänna att även det nuvarande direktivet (91/271/EEG) har varit en utmaning att genomföra fullt ut, och många medlemsstater, däribland Litauen, arbetar fortfarande för efterlevnad. Detta gör det ännu svårare att uppnå det reviderade direktivets höjda ambitionsnivå.

Utvidgningen av tillämpningsområdet, särskilt skyldigheten att ansluta alla tätorter från 1 000 pe, lägger en betydande ekonomisk börda på Litauen. Med tanke på landets geografiska och demografiska situation, särskilt i mindre samhällen där befolkningsminskningen på grund av migration är ett faktum, kan det hända att installationen av system för insamling av avloppsvatten får en försumbar inverkan när det gäller att minska och förebygga föroreningar. I dessa fall är investeringen inte motiverad ur ekonomisk synvinkel.

Litauen godtar också det gemensamma målet att genomföra principen om utökat producentansvar på ett effektivare sätt. Litauen ifrågasätter dock logiken bakom att tillämpa principen om utökat producentansvar uteslutande på läkemedels- och kosmetikaindustrin. Litauen noterar att direktivets bedömning av konsekvenserna för läkemedelsindustrin, inbegripet tillgången till och prissättningen på läkemedel, inte är fullständig, särskilt mot bakgrund av de rådande bristerna på läkemedel och de pågående insatserna för att säkerställa oberoende för EU:s läkemedelsindustri. Litauen är fast övertygat om att direktivet bör omfatta alla sektorer som släpper ut mikroföroreningar för att säkerställa en heltäckande och rättvis tillämpning av principen att förorenaren betalar. Litauen har farhågor när det gäller möjligheterna att genomföra och verkställa dessa bestämmelser och hur de kommer att påverka inte bara landets egna tillverkare inom dessa sektorer utan även tillhandahållandet av viktiga produkter från andra medlemsstater. När det gäller utökat producentansvar skulle Litauen ha föredragit att kostnaderna för kvartär rening fördelades mer rättvist genom en starkare tillämpning av principen att förorenaren betalar.

Slutligen är det viktigt att betona att genomförandet av det nya direktivet kommer att kräva betydande ekonomiska resurser. I likhet med många andra medlemsstater står Litauen inför utmaningar när det gäller att finansiera nödvändiga uppgraderingar av infrastrukturen och driftskostnader. Direktivets ambition kan inte uppnås utan betydande ekonomiskt stöd, och Litauen betonar behovet av särskild EU-finansiering för att bistå medlemsstaterna i arbetet med att uppfylla kraven i direktivet. Utan detta ekonomiska stöd är det tveksamt om det är möjligt att genomföra direktivet, särskilt i mindre medlemsstater.”.

UTTALANDE FRÅN MALTA

”Malta har alltid erkänt och gett sitt stöd till kommissionens ambition att ta itu med de källor som förorenar våra vatten och i slutändan uppnå nollförorening i Europeiska unionen.

Malta förstår logiken bakom systemen för utökat producentansvar ur ett genomförandeperspektiv och är medvetet om de fördelar som sådana system medför men anser fortfarande att det inte är acceptabelt att patienterna bär den slutliga ekonomiska bördan. I detta avseende välkomnar Malta de ändringar som införts i direktivet för att möjliggöra den flexibilitet som krävs för att ta itu med de eventuella konsekvenserna av system för utökat producentansvar för tillgängligheten, tillgången och överkomligheten för läkemedel på nationell nivå, genom att göra det möjligt för medlemsstaterna att finansiera en del av kostnaderna för den kvartära reningen om sådana konsekvenser uppstår.

Malta anser dock att ambitionsnivån inte får medföra oproportionerliga sociala kostnader. I linje med den ståndpunkt som antogs sedan förhandlingarna i rådet inleddes har Malta fortfarande stora politiska farhågor när det gäller tillämpningen av den föreslagna utökningen av det utökade producentansvaret till att omfatta alla läkemedel i bilaga III. Patienter som genomgår behandling har liten eller ingen kontroll över på vilket sätt de får sin behandling, och än mindre ett val när det gäller vilken typ av läkemedel som skrivs ut. Även om den nuvarande texten avsevärt ökar den flexibilitet genom vilken system för utökat producentansvar kan utvecklas i respektive medlemsstat, ger den fortfarande inte tillräckliga garantier för att säkerställa att de ekonomiska konsekvenserna (även om de är marginella) för läkemedelsindustrin inte kommer att drabba patienterna.

Malta anser att prisökningar på vissa läkemedel avsevärt skulle försämra tillgången till och valet av behandling, särskilt för en liten marknad som Maltas marknad. Detta skulle i slutändan försämra ytterligare för patienterna, som är de mest sårbara.

Det är i denna anda som Malta fortfarande anser att detta direktiv, i Europeiska unionens strävan efter bättre vattenkvalitet, inte bör äventyra tillgängligheten, tillgången och överkomligheten för viktiga produkter såsom läkemedel, som är nödvändiga och inte lyxvaror.”.

UTTALANDE FRÅN ÖSTERRIKE

”Österrike stöder inriktningen i det reviderade direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och ser det som en viktig åtgärd för ett långsiktigt och hållbart skydd av vattenkvaliteten. Österrike stöder därför också antagandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Samtidigt är det viktigt att ge förorenarna incitament att investera i utvecklingen av miljövänligare produkter, i linje med det sektorsspecifika utökade producentansvaret. Mot denna bakgrund pekar Österrike på läkemedels- och kosmetikaindustrins farhågor och förespråkar tidig utvärdering av det utökade producentansvaret.

Det skulle också bidra till det övergripande målet att stärka EU:s strategiska oberoende och globala konkurrenskraft inom känsliga sektorer och behålla viktiga investeringar, innovationer och produktion – t.ex. inom läkemedelssektorn – i EU.”.

UTTALANDE FRÅN POLEN

”Polen inser att det nu gällande direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse behöver aktualiseras.

Polen stöder Europeiska kommissionens bredare vision om ny reglering. Ambitionerna i den europeiska gröna given och annan EU-politik bör beaktas i de nya bestämmelserna om rening av avloppsvatten. Den polska vatten- och avloppsvattensektorn håller på att genomföra en rad insatser som rör klimatåtgärder, energieffektivitet, cirkulär ekonomi och nollföroreningsambitioner. Trots nya pågående insatser kvarstår en av de största utmaningarna, nämligen säkerställandet av fullständig efterlevnad av det befintliga direktivet om avloppsvatten från tätbebyggelse (91/271/EEG). Det behövs fortfarande massiva investeringar och många kostsamma åtgärder som rör utbyggnad av avloppsnätet, modernisering av avloppsreningsverk, kontroll av individuella system och lämplig förvaltning.

Kompromisstexten till direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse uppvisar en hög ambitionsnivå. Det nya direktivet kommer att kräva både långa tidsfrister för genomförande (t.ex. för investeringar) och stora ekonomiska och organisatoriska ansträngningar. Dessutom är det viktigt att tillhandahålla EU-medel för de nya skyldigheter som följer av direktivet.

Polen är oroat över de skärpta kraven och de förkortade tidsfristerna jämfört med den kompromiss som nåddes inom ramen för den allmänna riktlinje som antogs den 16 oktober 2023.

Polen hyser fortfarande farhågor vad gäller genomförbarheten av bestämmelser som möjliggör en effektiv tillämpning av utökat producentansvar, med tanke på att det föreslagna direktivet inte omfattar alla sektorer som släpper ut mikroföroreningar (utan endast två: kosmetika- och läkemedelssektorn), och därmed säkerställandet av ett faktiskt genomförande av principen att förorenaren betalar.

En utvidgning av direktivet till att omfatta tätorter med mellan 1 000 och 2 000 pe kommer vidare att kräva enorma investeringar och medföra höga driftskostnader, vilket också kommer att påverka avgifterna för uppsamling av avloppsvatten.

Därutöver kräver de katastrofala konsekvenserna av översvämningarna i Polen ett betydande ekonomiskt åtagande för att återuppbygga infrastrukturen. Mot denna bakgrund kommer det att bli svårt att uppfylla kraven i direktivet, vilka också kommer att medföra betydande finansiella utgifter.

Av ovanstående skäl kan Polen inte stödja utkastet till direktiv och röstar emot dess antagande.”.

UTTALANDE FRÅN PORTUGAL

”Portugal stöder fullt ut målen i direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse och konstaterar att det är ett ambitiöst och viktigt steg för att förbättra skyddet av vattenmiljön, ta itu med de utmaningar som klimatförändringarna medför och uppnå målen i ramdirektivet för vatten.

Portugal anser att direktivet kommer att stärka skyddet av människors hälsa och miljön, särskilt när det gäller att begränsa nya föroreningskällor.

Portugal inser dock att ett framgångsrikt genomförande av direktivet kommer att bli en utmaning som kräver betydande investeringar och ingående kunskaper om riskbaserade strategier. En av de största svårigheterna är bedömningen av föroreningsbelastningen vid dagvattenöversvämningar, något som kräver sofistikerade bedömningsmetoder. Dessutom innebär genomförandet av utökat producentansvar en betydande utmaning.

Portugal betonar vikten av att säkerställa ett stabilt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för att undvika inkonsekvenser i genomförandet av utökat producentansvar, särskilt när det gäller läkemedelssektorn. Avvikelse kan ha en negativ inverkan på de inre marknaderna, så det kommer att vara avgörande att länderna anpassar sig till varandra.

Industrin måste fortsätta att investera och förnya sig, särskilt vad gäller produktion inom landet av mer ansvarsfulla produkter. Upprätthållande av en balans mellan miljömål och industriell konkurrenskraft kommer att vara avgörande för att säkerställa hållbara framsteg.

Trots dessa utmaningar står Portugal fast vid sitt åtagande att på ett betydande sätt bidra till målen i direktivet. Portugal har åtagit sig att främja samarbete och kunskapsutbyte med andra medlemsstater för att säkerställa ett framgångsrikt genomförande av direktivet. Denna samarbetsstrategi kommer att vara nyckeln till att övervinna de svårigheter som är förknippade med utökat producentansvar och till att främja miljöskyddsmålen i direktivet.

Sammanfattningsvis är Portugal fast beslutet att direktivet ska bli framgångsrikt, och är redo att lämna betydande bidrag och delta i gemensamma insatser för att stärka miljöskyddet och folkhälsan i hela Europa. Portugal stöder därför antagandet av direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.”.

UTTALANDE FRÅN RUMÄNIEN

”Rumänien uttrycker sitt stöd för den slutliga kompromisstexten till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning). Vi ställer oss bakom förslagets övergripande mål att anpassa reningen av avloppsvatten från tätbebyggelse till den senaste vetenskapliga utvecklingen och målen i handlingsplanen för nollförorening, men vi vill framhålla att vissa krav kommer att vara svåra och kostsamma att genomföra.

Vi betonar att ett framgångsrikt genomförande av direktivet kommer att kräva betydande investeringar under en längre period, vilket kommer att påverka tillgången till och överkomligheten för avloppshanteringstjänster, främst i landsbygdsområden. Detta är särskilt viktigt med tanke på att det fortfarande återstår mycket arbete för att fullt ut genomföra det nuvarande direktivet (91/271/EEG). Vi uppskattar att erkännandet i det nya direktivet av de unika utmaningar som de medlemsstater som har anslutit sig till unionen på senare tid, däribland Rumänien, står inför.

Genomförandet och verkställandet av direktivet kommer att kräva finansiering från olika källor, däribland betydande ekonomiskt stöd från nationella fonder och EU-fonder. En utvidgning av tillämpningsområdet till tätorter med en befolkning på mellan 1 000 och 2 000 kommer dessutom att kräva betydande investeringar och leda till högre driftkostnader. Vi vill lyfta fram en särskild nationell angelägenhet: på grund av nedåtgående befolkningstrender ökar det sänkta tröskelvärdet sannolikheten för att vissa tätorter snart kan hamna under denna gräns, vilket skulle kunna äventyra kostnadseffektiviteten och driva upp onödiga utgifter. Rumänien har också förbehåll när det gäller konsekvenserna av bestämmelserna om utökat producentansvar, särskilt när det gäller läkemedel.

Att döma av de intensiva diskussioner vi har haft med branschen kommer genomförandet av utökat producentansvar att leda till extremt höga kostnader, vilket kommer att påverka tillgången till och överkomligheten för läkemedel, särskilt generiska sådana. En sådan situation skulle kunna leda till en hälsokris för vår befolkning. Redan från början har vi understrukt behovet av att genomföra det utökade producentansvaret på EU-nivå för att säkerställa rättvis behandling mellan medlemsstaterna. Vi uppmanar därför kommissionen att underlätta diskussioner som syftar till att uppnå ett enhetligt genomförande av det utökade producentansvaret i alla medlemsstater och säkerställa att det inte lägger onödiga bördor på befolkningar i behov av läkemedel.”.

UTTALANDE FRÅN SLOVENIEN

”Slovenien stöder och åtar sig att uppfylla målen i direktivet om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (omarbetning) som kommer att bidra till minskade utsläpp av ämnen till vatten samt till minskade utsläpp av växthusgaser, effektiv energianvändning och främjande av en cirkulär ekonomi genom att återanvändning av renat avloppsvatten och behandling av slam och näringsämnen uppmuntras.

Slovenien välkomnar den överenskomna förlängningen av tidsfristerna för genomförandet av de nya eller utökade kraven i direktivet. Slovenien anser dock att vissa av målen är mycket ambitiösa och att vissa tekniskt och ekonomiskt mycket krävande åtgärder kommer att behövas för att uppnå dem. Slovenien uppmanar därför kommissionen att säkerställa tillräckliga EU-medel för att stödja medlemsstaternas insatser.

Slovenien välkomnar ambitionerna när det gäller att tillhandahålla lämplig infrastruktur för insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse samt sänka tröskelvärden för storleken på de tätorter som omfattas av detta direktiv. Samtidigt välkomnar Slovenien de bestämmelser som medger viss flexibilitet beroende på särskilda nationella eller lokala, särskilt geografiska, eller andra specifika lokala förhållanden. Slovenien anser dock att det skulle behövas ännu större flexibilitet när det gäller användningen av individuella system för insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Vi betonar vår särskilda oro när det gäller det vaga kravet på att uppnå samma nivå av skydd för miljö och människors hälsa som måste uppnås av individuella system samt när det gäller det enhetliga tröskelvärden på 2 % för användning av individuella system på nationell nivå som inte tar hänsyn till de olika omständigheterna på EU-nivå, nationell nivå och lokal nivå.

Slovenien stöder ett förbättrat genomförande av principen att förorenaren betalar. Slovenien erinrar dock om att kraven på utökat producentansvar inte är tillräckligt tydliga. I detta avseende välkomnar Slovenien kommissionens skyldighet att tillhandahålla ett utbyte av information och ser fram emot utbyte av erfarenheter och god praxis.

Slovenien påpekar också att genomförandet av den nya skyldigheten för den kvartära reningen och uppnåendet av målen i detta avseende kommer att bli en betydande utmaning på nationell nivå. Detsamma gäller ambitionerna att uppnå energineutralitet inom denna sektor. Slovenien anser att det är nödvändigt att denna sektor bidrar till uppnåendet av klimatmålen och stöder därför insatserna för att förbättra energieffektiviteten inom sektorn. Slovenien vill dock påminna om sina farhågor när det gäller möjligheten att uppnå energineutralitet inom sektorn på nationell nivå.

Slovenien erinrar dessutom om sina farhågor när det gäller de ambitiösa kraven på insamling och hantering av denna information.

Trots allvarliga farhågor när det gäller de ambitiösa mål som nämns ovan erkänner Slovenien ändå det reviderade direktivet som ett viktigt steg mot ett förbättrat skydd av miljön och människors hälsa och röstar därför för antagandet av detta direktiv.”.

Till A-punkt 8: Förordningen om byggprodukter
Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDE FRÅN BULGARIEN

”Republiken Bulgarien anser att den nya förordningen om byggprodukter är en central rättsakt på området för EU:s inre marknad med tanke på den viktiga roll som byggsektorn spelar för EU:s ekonomi som helhet.

Republiken Bulgarien stöder till fullo målet med den nya förordningen när det gäller behovet av att åtgärda de brister som konstaterats vid den praktiska tillämpningen av förordning (EU) nr 305/2011, och

behovet av att uppdatera den rättsliga ramen för byggprodukter med hänsyn till de nya marknadsförhållandena, bland annat genom att införa den cirkulära ekonomins principer.

I detta avseende inser vi den utmaning som medlagstiftarna står inför när det gäller att anta en ambitiös och helt ny förordning om byggprodukter, som utgör en komplex lagstiftningsakt eftersom den hänger samman med flera andra delar av EU:s lagstiftning om den inre marknaden. Vi beklagar emellertid samtidigt djupt att de utdragna diskussionerna i rådet, bland annat om specifika aspekter per kluster, inte gav möjlighet till behandling av den slutliga texten till förordning i dess helhet och inom rimlig tid.

Vi betonar att den vägledande principen för Bulgarien på området teknisk harmonisering alltid har varit att hålla fast vid principerna om bättre lagstiftning och framför allt vid målet att uppnå ett tydligt regelverk och en framtidssäkrad lagstiftning som på lämpligt sätt tar itu med aktuella utmaningar och tillgodoser marknadens behov samtidigt som onödiga bördor undviks – både för ekonomiska aktörer och för behöriga nationella myndigheter.

Mot bakgrund av det ovanstående anser vi att det slutliga målet att förbättra den nuvarande rättsliga ramen inom sektorn för byggprodukter inte har uppnåtts i största möjliga utsträckning och vi tror att det därför skulle kunna uppstå potentiella svårigheter vid det praktiska genomförandet av den nya förordningen. Även om många av problemen har tagits upp i den slutliga texten till förordningen uttrycker Bulgarien sin oro när det gäller frågan huruvida kraven när det gäller skyldigheterna för ekonomiska aktörer (inbegripet de nya kategorier av ekonomiska aktörer som införs), den uppdaterade ramen för marknadskontroll och genomförandet av de nya bedömnings- och verifieringssystemen är genomförbara och ändamålsenliga.

Mot bakgrund av det ovanstående kan Bulgarien inte ge sitt samtycke utan avstår från att rösta om den slutliga versionen av förordningen om byggprodukter.”.

UTTALANDE FRÅN ITALIEN

”Italien välkomnar den nya förordningen om byggprodukter.

Denna förordning är avgörande för att underlätta standardisering och stödja den gröna och den digitala omställningen, i syfte att säkerställa att endast säkra produkter som överensstämmer med kraven cirkulerar på unionsmarknaden.

Den nya förordningen kräver dock betydande insatser på både nationell och europeisk nivå. Kommissionen bör omgående tillhandahålla tillräckliga resurser för att genomföra bestämmelserna i den nya förordningen och bistå myndigheter och berörda parter i medlemsstaterna under övergångsfasen, med särskilt fokus på små och medelstora företag som kommer att drabbas av extra kostnader när de följer de nya standarderna.

Europa har inte råd att fortsätta att förlita sig på ett antal harmoniserade standarder som är över 20 år gamla.

Samtidigt hoppas Italien att stödet till innovation kommer att leda till en smidigare process för att få till stånd en hänvisning till de nya europeiska bedömningsdokumenten i Europeiska unionens officiella tidning, eftersom dessa specifikationer inte längre är harmoniserade.”.

Till B-punkt 4: Förordningen om byggprodukter
Antagande av lagstiftningsakten

UTTALANDEN FRÅN RÅDET OCH KOMMISSIONEN

”Om artikel 14.4 i direktiv 2006/112/EG: Rådet och kommissionen är överens om att bedöma behovet av att utvidga definitionen av ’distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland’ till leveranser av varor från tullager i EU i samband med de kommande förhandlingarna om förslaget om tillämpningsområde för den enda kontaktpunkten för import (tröskelvärde på 150 EUR), med beaktande av de möjliga effekterna av denna utvidgning i fråga om skatteundandragande och bedrägeri.”

”Om artikel 262 i dok. 14961/24: Rådet och kommissionen är överens om att bedöma behovet av att stärka ramen för administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet för att säkerställa att medlemsstater som utnyttjar möjligheten i artikel 262.1 stycke 2, som gör det möjligt att undanta förvärvare av varor och tjänstemottagare från skyldigheten att rapportera uppgifter om dessa gränsöverskridande transaktioner, i god tid lämnar information till leverantörens medlemsstat när så krävs. Baserat på denna bedömning ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.”.

UTTALANDEN FRÅN RÅDET

”Om artikel 59c i dok. 14961/24: Rådet uppmanar kommissionen att inom fem år efter detta direktivs ikraftträdande se över beloppet och tillämpningsområdet för det tröskelvärde som fastställs i artikel 59c i direktiv 2006/112/EG.”

”Om en obligatorisk enda kontaktpunkt för import: Rådet kommer att fortsätta att arbeta med andra delar av förslaget vad gäller incitamenten att använda den enda kontaktpunkten för import inom ramen för förhandlingarna om förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/11/EG vad gäller mervärdesskatteregler för beskattningsbara personer som underlättar distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller tredjeland och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import (interinstitutionellt ärendenummer 2023/0158 (CNS)) i syfte att nå en överenskommelse så snart som möjligt.”

”Om ikraftträdande: Rådet är medvetet om de utmaningar som genomförandet av det nya rapporteringssystemet innebär ur ett it-perspektiv för skatteförvaltningar och beskattningsbara personer, särskilt små och medelstora företag. Därför rekommenderas en stegvis strategi för genomförandet av elektronisk fakturering, särskilt för medlemsstater som inför krav på digital rapportering för egenleveranser samt leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster mellan beskattningsbara personer inom deras territorium. Medlemsstaterna kan föreskriva ett stegvist genomförande av skyldigheten att utfärda elektroniska fakturor för andra inhemska transaktioner än de som omfattas av kraven på gränsöverskridande digital rapportering, baserat på de berörda beskattningsbara personernas storlek, fram till dess att reformen av e-fakturering och e-rapportering träder i kraft i hela EU den 1 juli 2030.”.

UTTALANDEN FRÅN KOMMISSIONEN

”Europeiska kommissionen är medveten om att den europeiska standarden för elektronisk fakturering ursprungligen togs fram för att användas vid B2G-transaktioner (mellan företag och myndigheter). Denna standard bearbetas för närvarande för att säkerställa att den inom kort kan tillgodose alla B2B-behov (mellan företag). Kommissionen är även medveten om att befintliga sektorsspecifika företagskrav, som europeiska företag redan har investerat stort i, behöver integreras i standarden. Innan skyldigheten att använda den europeiska standarden vid alla transaktioner inom EU börjar gälla kommer kommissionen att bedöma om detta arbete är helt slutfört och föreslå nödvändiga övergångsbestämmelser om så inte är fallet.

För att ge full insyn kommer kommissionen att samla in och offentliggöra information om tillämpningen av undantaget för små och medelstora företag enligt artikel 28a.4.”.

UTTALANDE FRÅN SPANIEN

”Spanien stöder den allmänna riktlinje som återspeglas i förslaget vad gäller den modell med faktiska leverantörer som föreskrivs i artikel 28a i direktiv 2006/112/EG (mervärdesskattedirektivet). Det förklarar sig dock villigt att tillämpa en sådan modell före den dag då denna bestämmelse börjar tillämpas, som en förenklingsåtgärd vid uppbörden av mervärdesskatt och som ett sätt att förbättra kampen mot mervärdesskattebedrägeri, i enlighet med artikel 395 i momsdirektivet.”.